

Οἱ Ἅγιοι Ἀέτιος, Βασσός, Θεόδωρος, Θεόφιλος, Κωνσταντῖνος καὶ ἄλλοι 36 Μάρτυρες

[1 / Συναξαριακές Μορφές](#)

Οἱ 42 Ἅγιοι Μάρτυρες ἔζησαν στὰ χρόνια

τῆς βασιλείας τοῦ Θεοφίλου τοῦ εἰκονομάχου (829-842 μ.Χ.) καὶ ἦταν στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχες, πλούσιοι καὶ εὐγενεῖς. Ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ἦταν στρατηγὸς καὶ πατρικίος, ὁ Ἅγιος Ἀέτιος στρατηγός, ὁ Ἅγιος Βασσός δρομεύς, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος πρωτοσπαθάριος, ὁ Ἅγιος Κάλλιστος τουρμάρχης καὶ ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος δρουγγάριος.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἀφοῦ βγήκε ἀπὸ τὴν Συρία ὁ Ἀμρᾶς μὲ ἀναρίθμητο στρατό, κατὰ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν τῆς ἐπικράτειας τῶν Ρωμαίων, ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὸν βασιλέα στρατιῶτες, γιὰ νὰ προστατέψουν τὴν πόλη τοῦ Ἀμορίου, πρωτεύουσας τῆς Φρυγίας. Καὶ ὅταν εἶδαν τὸ ἄπειρο πλῆθος τῶν Σαρακηνῶν, εἰσῆλθαν στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ κάστρου ἀγωνιζόμενοι μὲ καρτερία. Ἐκεῖ, ἀφοῦ συνελήφθησαν, τὸ ἔτος 838 μ.Χ., ἀπὸ τὸν χαλίφη Μοτασέμ, ὁδηγήθηκαν εἰς Σάμαρα τῆς Μεσοποταμίας καὶ κλείσθηκαν στὴ φυλακὴ. Ὁ χαλίφης τοὺς ὑποσχέθηκε νὰ τοὺς ἀποκαταστήσει στὰ ἀξιώματά τους, ἐὰν ἀλλαξοπιστήσουν καὶ γίνουν Μωαμεθανοί. Ὅμως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἀρνήθηκαν μὲ γενναιότητα καὶ

ὁμολόγησαν τὴν πίστη τους στὸν Χριστό. Καὶ ἀφοῦ ὑπέστησαν πολλές ταλαιπωρίες καὶ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια, ἀποκεφαλίσθησαν, τὸ ἔτος 842 μ.Χ. καὶ ἔτσι σφράγισαν τὴν ὁμολογία τους γιὰ τὸν Χριστὸ μὲ τὸ αἷμα τους.

Ναὸ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δυὸ τούτων Μαρτύρων ἀνήγειρε στὸ παλάτι τῶν Πηγῶν ὁ αὐτοκράτορας Βασίλειος Β' (976-1025).

Ἀπολυτίκιο. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν θεοσύλλεκτον, τοῦ Λόγου φάλαγγα, τοὺς Τεσσαράκοντα καὶ δυὸ Μάρτυρας, τοὺς ἐν μίᾳ πάντας σπουδῆ, ἀθλήσαντας τιμήσωμεν οὔτοι γὰρ τῆς πίστεως, ἠνωμένοι τῇ χάριτι, δῆμον ἀκαθαίρετον, ἱερῶς συνεκρότησαν, καὶ ὤφθησαν Χριστοῦ κληρονόμοι, ξίφει τμηθέντες τοὺς αὐχένας.